

Відважний пень

Віктор Терен

Були дощі колючі,
Та висвітлився день...
Стояв собі в калюжі
І що надумав
пень?

Надумав стать корабликом, а може, кораблем!
А я кажу: сидів би вже, коли вродився пнем!

— Прощай, низинко рідна!
— Прощайте, береги! —
Порвав міцне коріння,
Як довгі ланцюги...

Ти глянь—пливе! Таки пливе старий обдертий пень!
Ну я скажу: і справді він Пилип із конопель!

А море то блакитне,
То блискавки руді...
Ще трохи — перекине,
Потопить у воді.

Загине пень, розсиплеться — ну, звісно, телепень!
А я ж казав: сиди собі,— так він анітелень!

То хто це там без страху
Так веслами гребе?
Жуки, жучки, мурахи
Рятують корабель!

Щось тягнуть, забивають, сокирки — дзень-дзелень!
Ну я скажу: команду зібрав сосновий пень!

Поставили вітрило
І далі попливли...
Були вони в Австралії,
Відкрили острови...

Акули не злякалися, ні шторму, ані злив!

А я ж казав: хоробрий пень! І добре, що поплив!